

[Udenrigsministeren.]

hvad vi kalder Politikerne i Ministerierne og Samarbejdsudvalgets Repræsentanter. I øvrigt vil jeg, da det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen saa stærkt angreb en Beslutning af Frihedsraadet med Hensyn til, at Medlemmer af Scavenius-Regeringen ikke kunde blive Medlemmer af Regeringen af 5. Maj, sige, at jeg altid har været imod denne Bestemmelse. Jeg siger det, fordi jeg er Medlem af Frihedsraadet, eller i alt Fald paa det Tidspunkt var en Slags Medlem af det, ikke herhjemme, men ude. Jeg har været imod den Bestemmelse. Jeg søgte at gøre, hvad jeg kunde for, at man ikke skulde opretholde den, fordi jeg syntes, at den paa en urigtig Maade trak et Skel mellem Personer inden for Partierne. Stærkere kan jeg vel ikke sige det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen gjorde om, at den illegale Virksomhed, der forberedes, skulde være en Forklaring paa, at man i „Arbejderbladet“ blev nødt til at skrive, som man gjorde, forekommer mig ikke at være meget overbevisende. Jeg synes ikke, der er noget Hold i den.

Med Hensyn til de meget interessante Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen fremdrog, vil jeg gerne sige, at det maa fuldkommen erkendes, at den Udenrigspolitik, som gav sig Udtryk i Scavenius' Erklæring af 26. Juni 1941, og i adskillige af de Ting, som det ærede Medlem heretter fremdrog, ikke falder ind under den af mig fremhævede fiktive Neutralitetspolitik; det maa jeg erkende; det har han fuldkommen Ret i. Den nuværende Regering og denne Rigsdag har taget blank Afstand fra de Handlinger, hvoraf en Række blev nævnt af det ærede Medlem, og om hvilke man maa sige, at de var baaret af en Vilje, som decideret har skadet Danmark og har anvist den Vej, som jeg i mit tidligere Indlæg omtalte. Det synes jeg ikke der skal være nogen Misforstaaelse mellem det ærede Medlem og mig om. I en saadan Opregning kan man jo ikke overskue alt og afgøre, om alt falder ind herunder paa samme Maade, men det væsentlige af det, det ærede Medlem fremhævede, maa erkendes at have været uneutral Politik over for Sovjet.

Det ærede Medlems Bemærkning om, at jeg fordømte Modstandsbevægelsen, er

fuldkommen urigtig. Min første Udtalelse, da jeg kom hjem til København, var anerkendende. Ud fra mine Indtryk i U. S. A. kunde jeg fuldkommen sikkert fremhæve den overordentlige Betydning, Modstandsbevægelsen har haft ved den militære Sabotage. At jeg har forbeholdt mig Ret til kritiske Bemærkninger, er noget andet; det er ikke en Fordømmelse af Modstandsbevægelsen, at man forbeholder sig den Ret, de Herrer fra Modstandsbevægelsen tager over for de andre Fænomener. Derved benytter jeg kun min Ret som Borger, og derfor kan jeg alligevel uden Forbehold anerkende den overordentlige Indsats, Modstandsbevægelsen har gjort, netop for at placere Danmark godt i Udlandets Øjne.

Til det ærede Medlem Hr. Stærmose skal jeg sige, at det var ikke i og for sig min Mening, at jeg vilde give Indtryk af noget daarligt ved det ærede Medlems Foredrag, der vakte Opmærksomhed i Amerika og gjorde Danmark Gavn ved en Række Oplysninger; men det kan ikke nægtes, at det ærede Medlem ogsaa gav en Oplysning, som man naturligvis hæftede sig ved, om en særlig Side af Landets Modstand. Det ærede Medlem og jeg er principielt uenige, idet det ærede Medlem vil prøve at forpagte Ordet Modstand og betegne det, der skete i den langvarige Periode, der var meget væsentlig for Danmarks Skæbne, som, at Opportunismen sad i Højsædet, som en Politik, hvorved man bare indrettede sig paa at hjælpe Tyskland. Det faktiske Forhold er det, som man vel nok kan sige det er væsentligt at faa ind i Billedet, at disse to Sider af Sagen er lige vigtige, og begge har bidraget til, at Danmark har faaet den Placering, det nu har faaet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg vil gerne takke den højtærede Udenrigsminister for Udtalelsen om, at han for sit Vedkommende fordømte den nævnte Udelukkelse af visse Ministre. Naar jeg er saa glad for denne Udtalelse, er det bl. a. fordi det deraf fremgaar, at det ikke var et Krav udefra; det var et hjemmestrikket Krav, efter mit Skøn en rent partipolitisk Udnyttelse fra Frihedsraadets Side, som der fandt Sted.

Det ærede Medlem Hr. Stærmose vil jeg gerne spørge, om det var rigtigt, naar Dansk Samling i 1940 ved sin store Leder, Kirkeminister Arne Sørensen, gik ind for